

Konjunkturläget
December 2013

KONJUNKTURINSTITUTET, KUNGSGATAN 12-14, BOX 3116, 103 62 STOCKHOLM
TEL: 08-453 59 00, FAX: 08-453 59 80
INFO@KONJ.SE, WWW.KONJ.SE

ISSN 0023-3463, ISBN 978-91-86315-47-4

Sammanfattning

Konjunktoren vänder upp i slutet av 2013. Stigande konsument- och företagsförtroende i både Sverige och vår närmaste omvärld tyder på högre BNP-tillväxt. Dessutom blir finanspolitiken mindre åtstramande i flertalet OECD-länder under 2014 än vad den har varit 2012 och 2013. Det låga resursutnyttjandet i världsekonomin håller nere inflationen och centralbankerna behåller de extremt låga styrräntorna. Under 2014 kommer dock normaliseringen av penningpolitiken påbörjas ibland annat USA. I Sverige har inflationen överraskat på nedsidan och Riksbanken har i prognosen sänkt reporäntan till 0,75 procent i december 2013.¹ Det bidrar till att påskynda konjunkturåterhämtningen som ändå tar tid – BNP-gapet sluts inte förrän 2017. Finanspolitiken blir i stort sett neutral 2014, men behöver stramas åt betydligt framöver. Det konjunkturjusterade sparande beräknas bli -1,2 procent av potentiell BNP 2014 och det är osannolikt att finanspolitiken kommer stramas åt så mycket som krävs för att överskottsmålet ska uppfyllas.

KONJUNKTUREN VÄNDER UPP

BNP-tillväxten i Sverige var svag tredje kvartalet 2013, men Konjunkturbarometern tyder på att den förstärks redan fjärde kvartalet och sedan ytterligare första kvartalet 2014 (se diagram 1). Då inleds en försiktig konjunkturåterhämtning.

Både inhemsk efterfrågan och export väntas öka snabbare redan från och med fjärde kvartalet 2013. Efterfrågetillväxten får dessutom en temporär extra skjuts de närmaste kvartalen när lagerinvesteringarna slutar falla lika mycket som de gjorde tredje kvartalet. Hushållens konsumtion, som beräknas ha ökat med knappt 2 procent 2013, växer snabbare 2014 till följd av fortsatt låga räntor och stark ökning av real disponibel inkomst (se diagram 2). Inkomstökningen förklaras till stor del av skattesänkningar och låg inflation som bidrar till att förstärka hushållens köpkraft.

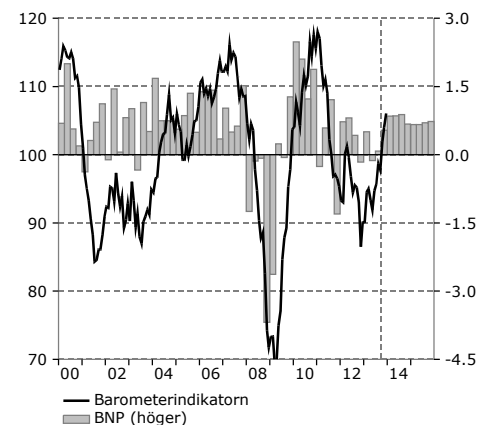
Men det som framför allt driver på uppgången i BNP-tillväxten 2014 är att både investeringar och export vänder upp när efterfrågan från omvärlden tar fart. Investeringarna påverkas också av att bostadsbyggandet tydligt ökar.

BAROMETRAR BETYDLIGT STARKARE ÄN PRODUKTIONSUTFALL

Utfall för industri- och tjänsteproduktionsindex till och med oktober visar dock inga tydliga tecken på starkare tillväxt. Det är dessa mätningar som ligger till grund för BNP-beräkningen i nationalräkenskaperna.

Diagram 1 Barometerindikatorn och BNP

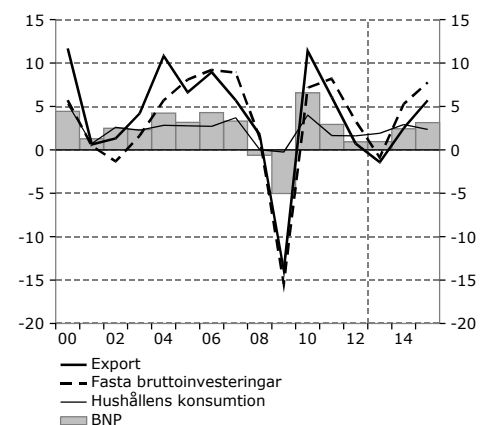
Index medelvärde=100, månadsvärden respektive procentuell förändring, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 2 BNP och efterfrågan

Procentuell förändring

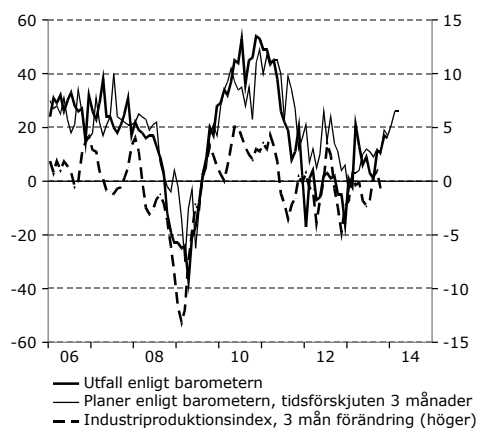

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

¹ Beräkningarna för denna prognos avslutades den 12 december. Riksbanken offentliggjorde sitt penningpolitiska beslut den 17 december.

Diagram 3 Industriproduktion

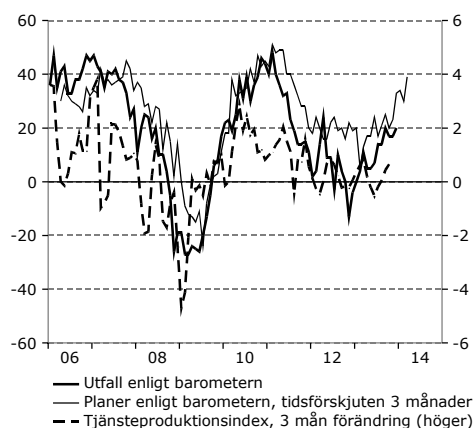
Nettotal respektive procentuell förändring, 3 månader jämfört med föregående 3 månader, säsongrensade månadsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 4 Tjänsteproduktion

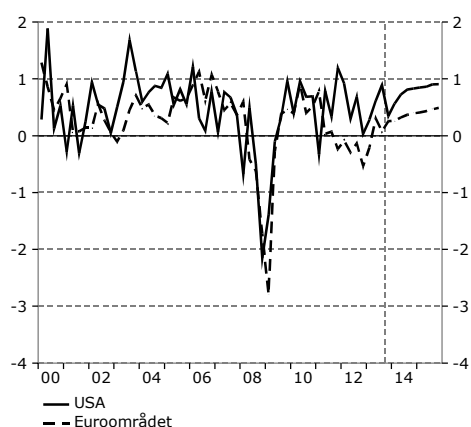
Nettotal respektive procentuell förändring, 3 månader jämfört med föregående 3 månader, säsongrensade månadsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 5 BNP i USA och euroområdet

Procentuell förändring, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: Bureau of Economic Analysis, Eurostat och Konjunkturinstitutet.

Det finns en viss skillnad mellan enkätundersökningar och produktionsdata för närvarande, där fler företag rapporterar stigande produktion i Konjunkturbarometern än vad som framkommer av främst industriproduktionsindex (se diagram 3 och diagram 4). Företagen är också optimistiska om framtida produktion i sina planer vilket tyder på att produktionen ökar snabbare framöver. Vilken statistik som i slutändan visar sig bäst beskriva den underliggande konjunkturutvecklingen, och i förlängningen sysselsättningen, är i dagsläget högst osäkert.

Generellt tycks den kortsiktiga variationen i industri- och tjänsteproduktionsindex vara högre än i barometerens nettotal för utfall av produktion. På lite sikt är samvariationen hög och det är ofta lättare att urskilja mer varaktiga förändringar i barometerinformation. Baserat på denna och annan information bedömer Konjunkturinstitutet att nedgången i industriproduktionen de senaste tre månaderna till och med oktober är tillfällig. Utvecklingen på arbetsmarknaden med stigande sysselsättningsgrad och fallande arbetslöshet under loppet av 2013 stödjer också bilden att konjunkturen vänder upp.

LÅNGSAMT HÖGRE TILLVÄXT I EUROOMRÅDET

I euroområdet har BNP nu ökat de senaste två kvartalen (se diagram 5). Tillväxten drivs mest av utvecklingen i Tyskland, men även i de skuldyngda länderna Irland, Portugal, Grekland och Spanien har utvecklingen förbättrats tydligt. I en del andra länder är dock bilden mörkare. Konkurrenskraften har knappt förbättrats i Frankrike och Italien, vilket kommer att krävas för att BNP uthålligt ska kunna växa i dessa länder. Sannolikt krävs det betydligt mer långtgående reformer av regelverk på arbetsmarknaden, minskad statsapparat och andra strukturella reformer för att vända utvecklingen. Vägen till en ekonomisk balans i euroområdet är därmed lång och osäker.

Aktörerna på de finansiella marknaderna är dock optimistiska, vilket syns i minskade skillnader i statsobligationsräntor mellan de högt skuldsatta länderna i euroområdets periferi och Tyskland. Samtidigt stiger börskurser på de flesta håll i världen. Det är troligen främst en följd av att den cykliska återhämtningen i världsekonomin som är på gång. Den innebär en viss draghjälp för de utsatta länderna.

Optimismen på de finansiella marknaderna bör dock inte tolkas som att faran nu är över. Utmaningen framöver är att fortsätta reformarbetet så att ekonomierna står bättre rustade när konjunkturen vänder ner nästa gång, vilket med normala konjunkturmönster kommer att ske inom 3–5 år.

MER DRAG I AMERIKANSK KONJUNKTUR

Konjunkturåterhämtningen har kommit betydligt längre i USA där arbetslösheten har fallit kontinuerligt sedan slutet av 2009. Det tredje kvartalet 2013 ökade BNP med 0,9 procent (se diagram 5) och sysselsättningen har under hösten ökat med ca

200 000 personer per månad. Nedgången i arbetslösheten förklaras dock också av ett fallande arbetskraftsdeltagande.

Finanspolitiken har varit åtstramande 2013 men åtstramningen blir mindre kraftfull kommande år. Den senaste budgetöverenskommelsen ger stabilitet och bättre förutsägbarhet av den finanspolitiska utvecklingen, vilket höjer förtroendet för den ekonomiska utvecklingen. Federal Reserve väntas påbörja avvecklingen av obligationsköpen i början av 2014 och höjer styrrentan med början andra halvåret 2015. Penningpolitiken är dock fortsatt mycket expansiv, något som bidrar till fortsatt hög tillväxt.

ARBETSLÖSHETEN I SVERIGE FALLER SAKTA MEN SÄKERT

I Sverige toppade arbetslösheten första kvartalet 2013 på strax över 8 procent och har sedan dess fallit något (se diagram 6). I genomsnitt var arbetslösheten 8,0 procent 2012 och blir det även 2013, men trenden är nu tydligt nedåtgående. Både sysselsättningen och arbetskraften ökade med ca 1 procent 2012, en utveckling som fortsätter 2013. Detta är en förvånansvärt stark utveckling eftersom BNP samtidigt bara ökar med ca 1 procent per år. Enligt historiska samband krävs det betydligt högre tillväxttal än så för att sysselsättningen ska öka så pass mycket (se diagram 7). Baksidan av detta mynt är en svag produktivitetstillväxt.

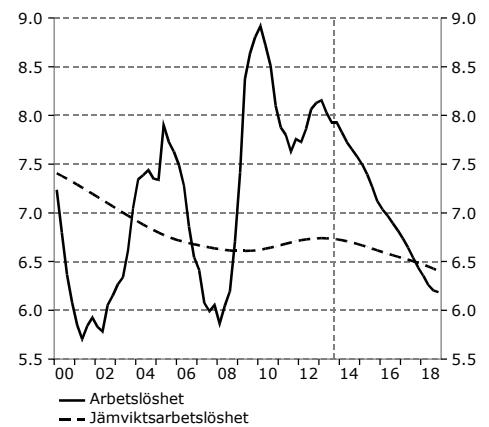
När efterfrågetillväxten ökar 2014 utnyttjar först företagen produktionsresurserna inom företagen mer effektivt, men så småningom måste de även öka takten i nyanställningarna. När dessutom arbetskraften av främst demografiska skäl växer långsammare faller arbetslösheten snabbare ner mot den bedömda jämviktsarbetslösheten på ca 6,5 procent. Det dröjer dock till andra halvåret 2017 innan arbetsmarknaden är i konjunkturell balans.

REPORÄNTAN LIGGER STILL PÅ 0,75 PROCENT TILL SLUTET AV 2014 DÅ DEN BÖRJAR HÖJAS IGEN

Konjunkturinstitutet antar i prognosen att Riksbanken sänkte reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,75 procent vid det penningpolitiska mötet i december (se diagram 8).² Sänkningen motiveras främst av den låga och fallande inflationen under hösten som överraskat de flesta bedömare, inklusive Riksbanken. Samtidigt har de långsiktiga inflationsförväntningarna fallit något och ligger nu för första gången på mycket länge en bit under 2 procent (se diagram 9). Det indikerar att marknadsaktörerna nu inte längre vågar räkna med att inflationsmålet om 2 procents KPI-inflation kommer att uppnås ens på 5 års sikt.

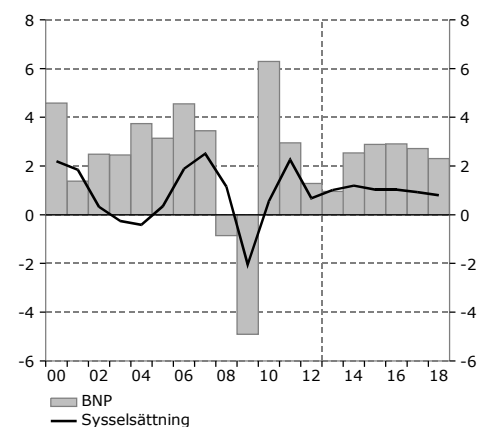
Ytterligare ett argument för att sänka reporäntan är att Finansinspektionen nyligen aviserade att man avser höja golvet på

Diagram 6 Arbetslöshet och jämviktsarbetslöshet
Procent av arbetskraften, säsongsrensade kvartalsvärden

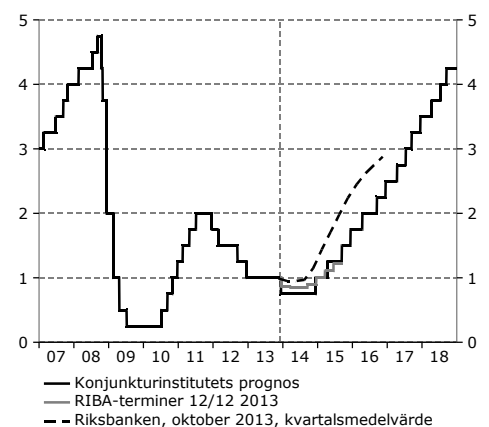
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 7 BNP och sysselsättning
Procentuell förändring, kalenderkorrigerade värden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 8 Reporänta
Procent, dagsvärden

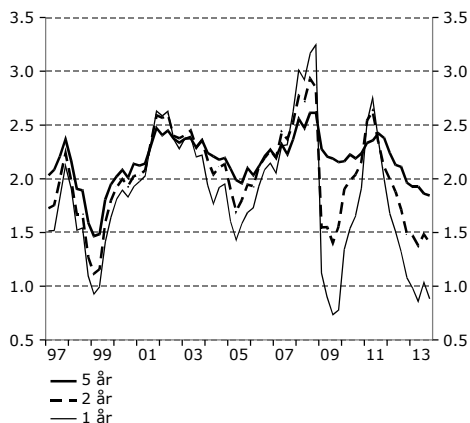

Källor: NASDAQOMX, Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

² Beräkningarna för denna prognos avslutades den 12 december. Riksbanken offentliggjorde sitt penningpolitiska beslut den 17 december.

Diagram 9 Inflationförväntningar

Procent, kvartalsvärden

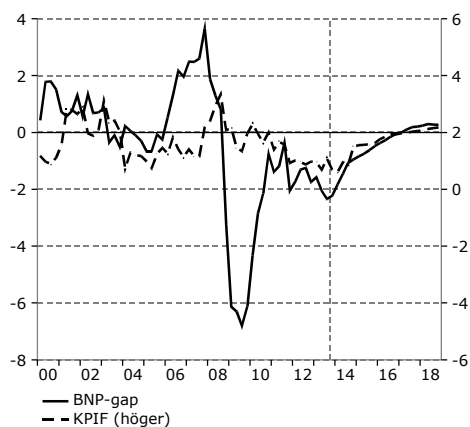

Anm. Medelvärde för samtliga aktörer.

Källa: Prospera.

Diagram 10 BNP-gap och KPIF

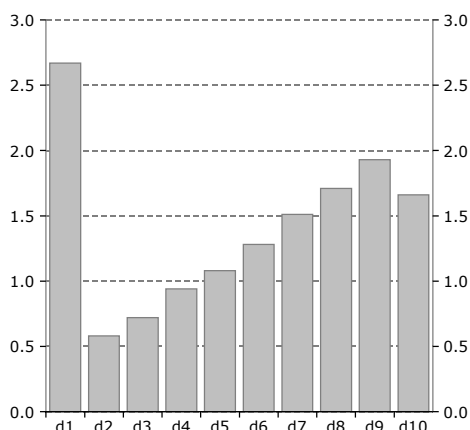
Procent respektive procentuell förändring

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 11 Skuldkvot för olika inkomstgrupper på hushållsnivå

Procent

Anm. Siffrorna under staplarna avser inkomstdecilgrupp. Decilgrupp 1 inkluderar hushåll med negativa inkomster (till exempel på grund av kapitalförluster eller negativ näringsinkomst).

Källa: SOU 2013:78.

riskvikter för bolån till 25 procent under 2014.³ Denna åtgärd som motiveras utifrån att makrotillsynsperspektiv höjer sannolikt räntemarginalerna för bolån, vilket stramar åt hushållens efterfrågan. Då behöver Riksbanken dämpa uppgången i bostadsräntorna genom att hålla en något lägre reporänta än annars (se vidare fördjupningen ”Höjt riskviktsgolv för bolån”).

Sänkningen av reporäntan spär på efterfrågan i ekonomin, vilket påskyndar konjunkturuppgången och inflationen stiger därmed något snabbare mot målet. Det dröjer dock ända till 2017 innan BNP-gapet sluts och inflationen mätt med KPIF når 2 procent (se diagram 10). Med facit i hand hade en mer expansiv penningpolitik de senaste åren varit mer lämplig för att föra inflationen närmare målet och nå ett högre resursutnyttjande.

NY INFORMATION OM HUSHÅLLENS SKULDER BORDE MINSKA RIKSBANKENS ORO

Riksbanken har under det senaste året blivit allt tydligare med att ett argument för att inte föra en ännu mer expansiv penningpolitik har varit en oro för hushållens, i ett historiskt perspektiv, höga genomsnittliga skuldkvot (skuld i förhållande till disponibel inkomst). De internationella erfarenheterna visar att snabbt stigande skuldkvot i många fall till slut resulterat i kraftigt ökat (finansiellt) sparande med fallande bostadspriser och svag konsumtionsutveckling som följd.

I början av december presenterades en utredning⁴ som har tagit fram nya data för enskilda hushålls skulder och inkomster. Det framkommer att de hushåll som har högst skuldkvot är de som har högst inkomst (se diagram 11). Dessa hushåll har generellt stora marginaler i hushållsekonomin och låg arbetslöshetsrisk. De kan bära både högre räntekostnader och högre amorteringar om det skulle visa sig nödvändigt.

Utredningens data visar också att den genomsnittliga skulden i inkomstdecil tio är 16 gånger större än i decil tre. Den högsta inkomstdecilen står för 32 procent av skulderna och de tre lägsta decilerna står tillsammans för endast 6 procent av alla skulder. Riskerna för stabiliteten i det finansiella systemet eller för ett plötsligt, snabbt stigande hushållssparande bedöms mot bakgrund av denna information vara små. Konjunkturinstitutet anser därför att det i dagsläget inte är motiverat att låta penningpolitiken påverkas av hushållens skuldsättning utöver den effekt den kan ha på inflation och resursutnyttjande under prognosperioden.

Dessutom är reporäntan ett trubbigt instrument för att påverka skuldkvoten. På kortare sikt kan en höjd reporänta till och med höja skuldkvoten eftersom de disponibla inkomsterna påverkas mer och snabbare av en ränteförändring än vad skuldstocken gör.

³ Se ”Så kan FI minska riskerna med hushållens skuldsättning”, PM, Finansinspektionen, 2013-11-14.

⁴ Se *Överskuldssättning i creditsamhället?*, SOU 2013:78.

ÖVERSKOTTSMÅLET UPPNÅS INTE

Åtgärderna i budgetpropositionen för 2014 försvagar de offentliga finanserna med 21 miljarder kronor 2014 (se även fördjupningen ”Budgetpropositionen för 2014”).⁵ Det innebär sammantaget att finanspolitiken får en ungefär neutral inriktning 2014 eftersom den automatiska åtstramningen är i samma storleksordning. En viktig faktor är att inkomstpensionerna enligt regelverket skrivs ner med 2,7 procent. Det konjunkturjusterade sparandet i offentliga sektorn beräknas ändå minska något, men det är till stor del en engångseffekt till följd av utebliven aktieutdelning från det helstatliga aktiebolaget Vattenfall som har gjort stora förluster 2013 (se diagram 12).

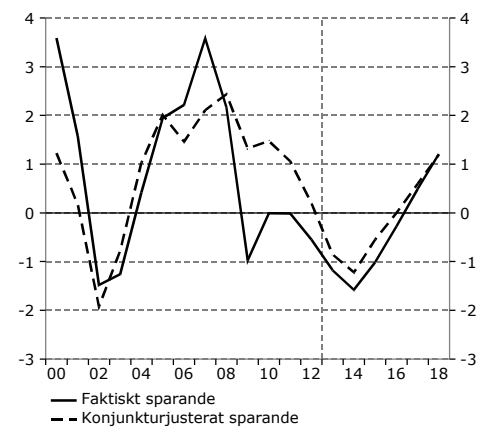
Det konjunkturjusterade sparandet är motsvarande -1,2 procent av potentiell BNP 2014. Med Konjunkturinstitutets tolkning av överskottsmålet borde det konjunkturjusterade sparandet vara 1,2 procent av BNP i ett konjunkturrellt balanserat läge. Konjunkturrell balans uppnås i prognosen 2017 då BNP-gapet är slutet. För att nå detta sparande krävs åtstramningar på 2,4 procent av BNP. Men det bedöms inte vara sannolikt att finanspolitiken skulle stramas åt så mycket och så snabbt. Det beror både på att det skulle kräva ovanligt stora diskretionära budgetförstärkande åtgärder och att regeringens budgetprognoser bygger på mer optimistiska makroförutsättningar. Om Konjunkturinstitutets prognoser slår in kommer framtida regeringar gradvis att bli varse om att de underliggande (konjunkturjusterade) offentliga finanserna är svagare än bedömningen i den senaste budgetpropositionen. Men eftersom det tar tid att upptäcka hinner inte sparandet justeras så snabbt att överskottsmålet uppnås.

Andra indikatorer på hur väl överskottsmålet uppfylls som regeringen använder visar också på att målet inte nås i Konjunkturinstitutets prognos. I regeringens prognos ser måluppfyllelsen bättre ut med samma indikatorer, vilket främst beror på att potentiell BNP är högre i regeringens prognos.

INKOMSTFÖRSTÄRKNINGAR NÖDVÄNDIGA FÖR ATT UPPRÄTTHÅLLA DET OFFENTLIGA ÅTAGANDET

I Konjunkturinstitutets finanspolitiska prognos för 2015 antas inga åtgärder i statens budget, varken på inkomst- eller utgiftssidan. För åren därefter, då det finns ännu mindre information om politikens inriktning, antas att utgifterna höjs för att säkerställa ett bibehållet offentligt åtagande. Detta innebär aktiva beslut om utgiftsökningar om ca 35 miljarder kronor under perioden 2016–2018. På inkomstsidan antas skattehöjningar om totalt

Diagram 12 Faktiskt och konjunkturjusterat finansiellt sparande
Procent av BNP respektive procent av potentiell BNP

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

⁵ Budgetpropositionen innehåller ofinansierade åtgärder om 24 miljarder kronor, men skattesänkningen genom höjd skiktgräns för statlig inkomstskatt har stoppats av oppositionen i riksdagen.

91 miljarder kronor under perioden så att överskotts målet nås.⁶ Både det faktiska och det konjunkturjusterade sparandet når därmed målnivån på 1,2 procent av BNP 2018 (se diagram 12).

Konjunkturinstitutet gör ingen lämplighetsbedömning av om det offentliga åtagandet bör sänkas och/eller skatterna höjas. Det är en politisk fråga för riksdag och kommuner. Men överskotts målets trovärdighet naggas i kanten om inte regeringen presenterar trovärdiga planer för hur man avser nå målet. Den kan också vara lämpligt att utreda om överskotts målet fortfarande bör vara 1 procent av BNP trots att de demografiska förutsättningarna har förändrats.

⁶ I *Konjunkturläget*, augusti 2013, visade motsvarande beräkning ett finansieringsbehov om 80 miljarder kronor 2014–2017 för att bibehålla det offentliga åtagandet på 2013 års nivå. Den nya beräkningen utgår från åtagandet på 2015 års nivå, vilket sänker finansieringskostnaden. Samtidigt har dock potentiell BNP sänkts så att det krävs större åtstramning för att nå överskotts målet. Dessutom har beräkningarna uppdaterats med en del andra nya förutsättningar. Sammantaget har finansieringsbehovet därmed justerats upp.

Tabell 1 Nyckeltal

Procentuell förändring om inget annat anges

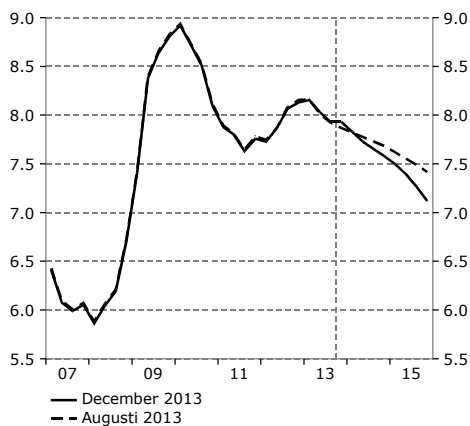
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
BNP till marknadspris	2,9	0,9	1,0	2,4	3,1			
BNP, kalenderkorrigerad	2,9	1,3	1,0	2,5	2,9	2,9	2,7	2,3
Bytesbalans ¹	6,2	6,5	6,2	5,4	5,2	4,9	4,5	4,2
Arbetade timmar ²	2,0	0,7	0,5	1,2	1,1	1,3	1,1	0,8
Sysselsättning	2,3	0,7	1,0	1,2	1,0	1,0	0,9	0,8
Arbetslöshet ³	7,8	8,0	8,0	7,7	7,3	6,9	6,6	6,3
Arbetsmarknadsgap ⁴	-1,4	-1,5	-1,6	-1,1	-0,8	-0,4	-0,1	0,2
BNP-gap ⁵	-1,2	-1,5	-2,0	-1,3	-0,7	-0,2	0,1	0,3
Timlön ⁶	2,4	3,0	2,7	2,8	2,9	2,9	3,0	3,1
Arbetskostnad i näringslivet ²	3,3	3,5	2,4	2,7	2,9	3,0	3,1	3,2
Produktivitet i näringslivet ²	1,6	1,3	0,7	1,5	2,1	2,1	2,0	1,9
KPI	3,0	0,9	-0,1	0,5	1,8	2,7	3,0	3,0
KPIF	1,4	1,0	0,8	1,0	1,6	1,9	2,0	2,1
Reporänta ^{7,8}	1,75	1,00	0,75	1,00	1,75	2,50	3,50	4,25
Tioårig statsobligationsränta ⁷	2,6	1,6	2,1	2,6	3,3	3,9	4,4	4,6
Kronindex (KIX) ⁹	107,6	106,1	103,0	103,8	102,1	101,2	101,2	101,2
BNP i världen	3,9	3,2	2,9	3,7	4,0	4,1	4,1	4,1
Öffentligt finansiellt sparande ¹	0,0	-0,5	-1,2	-1,6	-1,0	-0,3	0,5	1,2
Maastrichtskuld ¹	38,6	38,2	41,4	41,8	40,9	40,0	38,6	36,7
Konjunkturjusterat sparande ¹⁰	1,1	0,2	-0,9	-1,2	-0,5	0,0	0,6	1,2

¹ Procent av BNP. ² Kalenderkorrigerad. ³ Procent av arbetskraften. ⁴ Skillnaden mellan faktiskt och potentiellt arbetade timmar uttryckt i procent av potentiellt arbetade timmar. ⁵ Skillnaden mellan faktisk och potentiell BNP uttryckt i procent av potentiell BNP. ⁶ Enligt konjunkturlönestatistiken. ⁷ Procent. ⁸ Vid årets slut. ⁹ Index 1992-11-18=100. ¹⁰ Procent av potentiell BNP.

Källor: SCB, Medlingsinstitutet, Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Diagram 13 Arbetslöshet

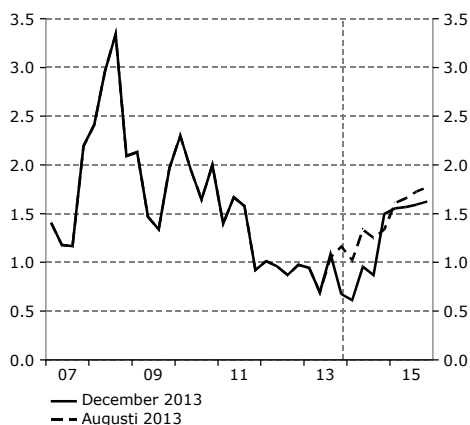
Procent av arbetskraften, säsongrensade kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 14 KPIF

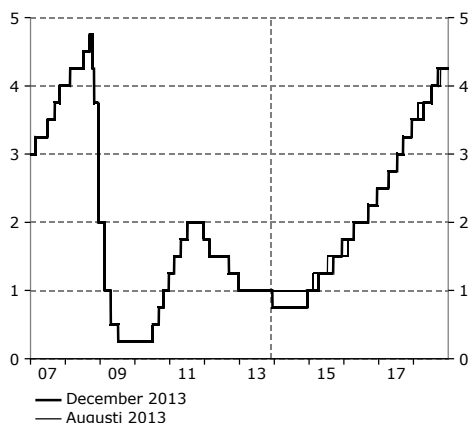
Årlig procentuell förändring, kvartalsvärden

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 15 Reporäntan i Sverige

Procent, dagsvärden

Källor: Riksbanken och Konjunkturinstitutet.

Prognosrevideringar 2013–2014

Detta avsnitt beskriver de viktigaste revideringarna av prognosen som publicerades i Konjunkturläget, augusti 2013. Generellt sett är prognosrevideringarna jämförelsevis små (se tabell 2). Konjunktoren i Sverige utvecklas ungefär som förutsågs i augusti.

- BNP-utvecklingen i OECD-länderna bedöms bli den samma som i förra prognosen, men i tillväxtekonomierna utvecklas BNP svagare än väntat och prognosen har reviderats ner både 2013 och 2014. Sammantaget väntas världsekonomin växa med 2,9 respektive 3,7 procent 2013 och 2014, vilket är 0,1 respektive 0,2 procentenheter mindre än i augustiprognosen.
- Prognosen för svensk BNP-tillväxt är i det närmaste oförändrad, men efterfrågans sammansättning har förändrats. Hushållens konsumtion växer långsammare båda åren, men det motverkas 2013 av starkare investerings- och exportutveckling. Lagerinvesteringarna bidrar betydligt mindre till efterfrågetillväxten 2013 men i gengäld betydligt mer under 2014.
- Antalet arbetade timmar, och i något mindre utsträckning antalet sysselsatta, väntas öka snabbare båda åren. Samtidigt växer även arbetskraften något snabbare så prognosen för arbetslösheten är bara något nedjusterad (se diagram 13).
- Den kanske största överraskningen under hösten har varit de låga inflationsutfallen i både Sverige och omvärlden. Prognosen för KPIF-inflationen är nedreviderad till 0,8 respektive 1,0 procent under 2013 och 2014. I slutet av 2015 är KPIF-inflationen 1,6 procent vilket också är en nedrevidering sedan augusti (se diagram 14).
- Den överraskande låga inflationen och fallande långsiktiga inflationsförväntningar har bidragit till att Riksbanken sänker räntan till 0,75 procent (se diagram 15). Det innebär att reporäntan under 2014 och större den av 2015 blir 0,25 procentenheter lägre än i augustiprognosen.
- Resursutnyttjandet i ekonomin bedöms nu vara högre än i augustiprognosen. BNP-gapet har reviderats upp både 2013 och 2014, trots något svagare faktisk BNP-tillväxt. Potentiell BNP har alltså reviderats ner mer. Det beror främst på att bedömningen av potentiell produktivitet har reviderats ner.

Tabell 2 Nuvarande prognos och revideringar jämfört med prognosen i augusti 2013

Procentuell förändring om inget annat anges

	2013		2014	
	Dec 2013	Diff.	Dec 2013	Diff
Internationellt				
BNP i världen	2,9	-0,1	3,7	-0,2
BNP i OECD	1,3	0,0	2,2	0,0
BNP i euroområdet	-0,4	0,1	1,1	0,0
BNP i USA	1,7	0,3	2,6	-0,2
BNP i Kina	7,6	0,0	7,5	-0,2
Federal funds target rate ^{1,2}	0,25	0,00	0,25	0,00
ECB:s referänta ^{1,2}	0,25	-0,25	0,25	-0,25
Oljepris ³	108,7	0,8	107,4	2,3
KPI i OECD	1,6	-0,1	1,8	-0,1
Försörjningsbalans				
BNP, kalenderkorrigerad	1,0	-0,2	2,5	-0,1
BNP	1,0	-0,1	2,4	-0,1
Hushållens konsumtion	1,9	-0,5	2,9	-0,3
Offentlig konsumtion	1,2	0,2	0,7	0,2
Fasta bruttoinvesteringar	-0,9	1,7	5,3	0,3
Lagerinvesteringar ⁴	-0,2	-0,6	0,4	0,5
Export	-1,4	0,6	2,5	-1,2
Import	-1,8	0,0	4,4	-0,1
Arbetsmarknad, inflation, räntor, med mera				
Arbetade timmar ⁵	0,5	0,3	1,2	0,5
Sysselsättning	1,0	0,1	1,2	0,4
Arbetslöshet ⁶	8,0	0,0	7,7	-0,1
Arbetsmarknadsgap ⁷	-1,6	-0,1	-1,1	0,3
BNP-gap ⁸	-2,0	0,3	-1,3	0,6
Produktivitet i näringslivet ⁵	0,7	-0,5	1,5	-0,6
Timlön ⁹	2,7	-0,1	2,8	-0,1
KPI	-0,1	-0,1	0,5	-0,3
KPIF	0,8	-0,1	1,0	-0,3
Reporänta ^{1,2}	0,75	-0,25	1,00	0,00
10-årig statsobligationsränta ¹	2,1	0,0	2,6	-0,1
Kronindex (KIX) ¹⁰	103,0	0,3	103,8	1,9
Bytesbalans ⁴	6,2	0,2	5,4	-0,3
Offentligt finansiellt sparande ¹¹	-1,2	0,2	-1,6	-0,1

¹ Procent. ² Vid årets slut. ³ Dollar per fat, årsgenomsnitt. ⁴ Förändring i procent av BNP föregående år. ⁵ Kalenderkorrigerad. ⁶ Nivå, procent av arbetskraften. ⁷ Skillnaden mellan faktiskt och potentiellt arbetade timmar uttryckt i procent av potentiellt arbetade timmar. ⁸ Skillnaden mellan faktisk och potentiell BNP uttryckt i procent av potentiell BNP. ⁹ Enligt konjunkturlönestatistiken. ¹⁰ Index 1992-11-18=100. ¹¹ Procent av BNP.

Anm. Differensen avser skillnaden mellan nuvarande prognos och prognosen i augusti 2013. Ett positivt värde innebär en upprevidering.

Källa: Konjunkturinstitutet.